

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] samosoudcem Mgr. Vladimírem Čermákem

takto:

Podle § 226 písmeno b) trestního řádu se obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], OSVČ, bytem [adresa obžalovaného a poškozeného],

zprošťuje obžaloby

státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [okres] ze dne 10. 2. 2020, sp. zn. 2 ZT 4/2020, pro skutek spočívající v tom, že

dne [datum] kolem 12:40 hodin na dvoře své provozovny v [obec] [číslo] okres [okres], kde podniká pod [IČO], při zpracování dřevní kulatiny na štípané palivové dříví v rozporu se zákazem přítomnosti osob pod zdviženými břemeny či v jejich bezprostřední blízkosti uvedeným v bezpečnostním pravidle [číslo] návodu k obsluze manipulačního vozíku, dále pak v rozporu s § 3 odstavec 3 nařízení č. 378/2001 Sb. a § 102 odstavec 1, odstavec 2 zákoníku práce, přijel s vysokozdvížným vozíkem ke stabilní hromadě kulatiny, aniž by se dostatečně přesvědčil, zda se v bezprostřední blízkosti nezdržuje jiná osoba, nadzdvihl vidlicemi manipulačního vozíku spodní kulatinu, v rozporu s § 24 odstavec 2, odstavec 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, pak zahájil couvání, ačkoli se bezprostředně za jeho vozidlem nacházel [celé jméno poškozeného], který musel vozidlu uskočit, následně však došlo k pohybu hromady se smrkovou kulatinou o délce 12 m a jejímu svalení na [celé jméno poškozeného], čímž mu vznikly zlomeniny pánve resp. horního a dolního ramínka oboustranně a lopaty kosti kyčelní, dále pak zlomeniny 1. – 9. žebra vpravo, poranění pravé plíce a poranění močové trubice s doposud trvající léčbou,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví, a takový čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž měl spáchat

přechin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

poněvadž skutek není trestným činem.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená [příjmení] [anonymizováno] České republiky, se sídlem v [obec a číslo], [ulice a číslo], [IČO], odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v [okres] dne [datum] u Okresního soudu v Bruntále na v té době obviněného [celé jméno obžalovaného] podal obžalobu pro přechin těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odstavec 1, 2 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že dne [datum] kolem 12:40 hodin na dvoře své provozovny v [obec] [číslo] okres [okres], kde podniká pod [IČO], při zpracování dřevní kulatiny na štípané palivové dříví v rozporu se zákazem přítomnosti osob pod zdviženými břemeny či v jejich bezprostřední blízkosti uvedeným v bezpečnostním pravidle [číslo] návodu k obsluze manipulačního vozíku, dále pak v rozporu s § 3 odstavec 3 nařízení č. 378/2001 Sb. a § 102 odstavec 1, 2 zákoníku práce, přijel s vysokozdvížným vozíkem ke stabilní hromadě kulatiny, aniž by se dostatečně přesvědčil, zda se v bezprostřední blízkosti nezdržuje jiná osoba, nadzdvihl vidlicemi manipulačního vozíku spodní kulatinu, v rozporu s § 24 odstavec 2, 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, pak zahájil couvání, ačkoli se bezprostředně za jeho vozidlem nacházel [celé jméno poškozeného], který musel vozidlu uskočit, následně však došlo k pohybu hromady se smrkovou kulatinou o délce 12 m a jejímu svalení na [celé jméno poškozeného], čímž mu vznikly zlomeniny pánve resp. horního a dolního ramínka oboustranně a lopaty kosti kyčelní, dále pak zlomeniny 1. – 9. žebra vpravo, poranění pravé plíce a poranění močové trubice s doposud trvající léčbou.

2. V trestní věci konal Okresní soud v Bruntále hlavní líčení dne [datum], ve kterém byl vyhlášen rozsudek, kterým byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uznán vinným ze spáchání výše uvedeného přechinu a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání jednoho roku a byla mu uložena povinnost zaplatit [anonymizována dvě slova] ČR na náhradu škody částku 545 488 Kč.

3. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 9. 2020, čj. 4 To 164/2020-315 byl rozsudek zrušen v celém rozsahu a věc byla vrácena soudu prvního stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové.

4. Následně konal Okresní soud v Bruntále hlavní líčení dne [datum], kdy doplnil dokazování v souladu s pokynem krajského soudu.

5. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] k věci uvedl, že dne [datum] manipuloval s dřevní hmotou. Přijel k hromadě, přičemž potřeboval rozhodit dřevo, aby jej mohl následně zpracovat. K hromadě dřeva přijel s vysokozdvížným vozíkem. Následně nabral dřevo a poté s vozíkem couvl, přičemž dřevní hmota se z vrchu hromady svalila dolů. V té chvíli také zaregistroval pana [celé jméno poškozeného], který ležel po pravé straně vysokozdvížného vozíku pod dřevní hmotou. Následně zvedl kulatinu a odtáhl pana [celé jméno poškozeného] do bezpečné vzdálenosti. Posléze mu dal první pomoc a zavolal záchrannou službu.

6. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dále vypověděl, že na vysokozdvížném vozíku je zpětné zrcátko, které je v pravém horním rohu. Toto zpětné zrcátko však nezasáhne do pravého ani levého boku vysokozdvížného vozíku. Proto nemohl pana [celé jméno poškozeného] vidět. Doplnil, že než začal pracovat, nikoho v areálu nezaregistroval.

7. Obžalovaný se vyjádřil ke vztahu k poškozenému [celé jméno poškozeného]. Ten je fakticky bezdomovec a obžalovaného navštěvoval nepravdělně, většinou si povykládat, případně na kafe.

8. Obžalovaný dále svou výpověď doplnil s tím, že areál je plně oplocený, z hlavní cesty se vstupuje příjezdovou branou a přístup je možný pouze z hlavního vjezdu.

9. V rámci hlavního líčení dne [datum] obžalovaný [celé jméno obžalovaného] upřesnil svoji výpověď s tím, že před nehodou poškozeného [celé jméno poškozeného] neviděl. Poškozený přicházel z pravé strany, obžalovaný se díval na levou stranu. Vysokozdvížený vozík má zpětné světlo, které se rozsvítí při couvání. I kdyby místo, na kterém pracoval, zkontroloval několikrát, stále byla možnost, že mohl někdo přijít k vozíku a přitom by ho obžalovaný neviděl. Dále sdělil, že vysokozdvížený vozík je motorový, motor vydává silný zvuk. Při couvání vozík nevydává akustický signál, pouze světelný signál. Pokud jde o samotnou práci, obžalovaný se musel věnovat práci před sebou, musel sledovat kulatinu, a to i z toho důvodu, aby nedošlo k různým poškozením, např. vysokozdvíženého vozíku. Opakovaně dodal, že poškozeného vůbec neviděl, a to ani přicházet. Současně doplnil, že nebyli dohodnuti, že by měl poškozený přijít.

10. Obžalovaný opakovaně popsal způsob práce s kulatinou s tím, že tuto chtěl vysokozdvíženým vozíkem přizvednout asi 10 cm a poté popojet. Při tomto manévru se z vrchu hromady začala sunout kulatina dolů. Při couvání poodjel asi 2-3 metry. Právě při tomto manévru se kulatina dala do pohybu. O tom, že se na pozemku nachází poškozený [celé jméno poškozeného], se fakticky dozvěděl až poté, co s vysokozdvíženým vozíkem popojel a podíval se na pravou stranu.

11. Obžalovaný opět uvedl, že areál je oplocen, vstupní brána byla otevřená. Areál, ve kterém pracoval, patří jeho matce a tento měl pronajatý. Nikdo jiný v areálu činnost neprováděl. Jde o soukromý areál, areál, který není běžně přístupný pro veřejnost a ze všech stran je ohraničen plotem.

12. K dotazu státního zástupce obžalovaný zopakoval, že poté, co přijel k hromadě dřeva, vyjel s ližinami vozíku pro kulatinu a asi 5 nebo 6 kusů kulatiny potáhl na šířku vidlic k sobě a odjížděl od hromady s tím, aby se tato roztáhla a mohl na ní pracovat. Přitom věnoval pozornost hromadě dřeva před ním, aby nedošlo k poškození stroje. Doplnil, že ho nenapadlo, že by poškozený [celé jméno poškozeného] šel za ním k vozíku. Dále obžalovaný na fotografiích založených ve spise na č.l. 41-49 a plánu č.l. 50 ukázal, ve kterém místě pracoval a odkud přicházel poškozený [celé jméno poškozeného].

13. Poškozený [celé jméno poškozeného] uvedl, že předmětného dne přišel k obžalovanému na kafe. Viděl přitom, že obžalovaný jezdí s vozíkem a chystá si materiál. [ulice] brána byla otevřená, proto vešel do dvora. Obžalovaný začal nabírat kulatinu a poté s vozíkem couvl. Poškozený přitom udělal krok zpátky a již viděl, jak se kulatina valí dolů a nestačil uskočit, přičemž kulatina ho zavalila. Uvedl, že krok dozadu udělal proto, aby ho destička nesrazila. [příjmení] se v té chvíli pohybovala směrem k němu, a to zadní částí. Obžalovaný poškozeného nejspíš neviděl a zahlédl ho až poté, co již ležel pod kulatinou. Dále vypověděl, že kláda mu podrazila nohy a poté mu sjela po hrudníku přes nohy na pánev a na pánvi zůstala. Obžalovaný mu poté zajistil první pomoc a zavolał záchrannou službu.

14. Svědek [celé jméno poškozeného] posléze popsal, jaká zranění utrpěl, přičemž šlo o zlomeniny žebra a pánve, poškození močové trubice, měl zlomených asi 9 nebo 10 žeber a pohmožděné plíce. V nemocnici byl zhruba měsíc, a to v [obec], posléze byl v nemocnici ve [anonymizováno] [obec], a to až do [datum]. Svědek doplnil, že do areálu se dostal vstupní branou, která byla otevřená. Pokud by byla zavřená, do areálu by nešel. Domníval se, že obžalovaný sjede dolů, odstaví destičku a vypijí spolu kafe. Dodal, že na uvedeném místě neměl být. V samotném areálu nikdy neviděl pohybovat se jiné lidi.

15. Soud dále podle § 213 odstavec 1 trestního řádu předložil procesním stranám k nahlédnutí protokol o ohledání místa činu a fotodokumentace, výpis z katastru nemovitostí, plánků, protokol

o ohledání manipulačního vozíku a fotodokumentaci, úřední záznam k technickému stavu vozíku, záznam k technické prohlídce, výpis pozemků, úřední záznam k obsluze vozíku a státní normu, bezpečnostní pravidla nařízení vlády, návod k obsluze, sdělení [obec] společnosti pro manipulaci s materiálem, lékařské zprávy, smlouvu o pozemku a po provedení všech důkazů a jejich vyhodnocení dospěl k závěru, že je nutno rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

16. Předně je nutno konstatovat, že bylo prokázáno, že dne [datum] okolo 12.45 hodin na dvoře provozovny v [obec] [číslo] okres [okres] při zpracování dřevní kulatiny na štípané palivové dříví v souvislosti s prací s vysokozdvížným vozíkem při přibližování kulatiny došlo k pohybu této kulatiny a následně ke zranění poškozeného [celé jméno poškozeného], který se nacházel poblíž vysokozdvížného vozíku ve chvíli, kdy došlo k pohybu smrkové kulatiny o délce 12 metrů. Při zavalení poškozeného [celé jméno poškozeného] kulatinou, tento utrpěl zlomeninu pánve, respektive horního a dolního ramínka oboustranně a lopaty kosti kyčelní, zlomeniny 1. – 9. žebra vpravo, poranění pravé plíce a poranění močové trubice s dosud neukončenou léčbou.

17. Z výpovědi obžalovaného, jakož i z listinných materiálů vyplývalo, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] pracoval na ohraničeném pozemku, který v té době sloužil jako provozovna v [obec] [číslo]. Na tomto pozemku, jak vyplývá i z fotodokumentace, se nacházely hromady kulatiny v různých délkách, které následně obžalovaný zpracovával na štípané palivové dříví. Při manipulaci s kulatinou obžalovaný [celé jméno obžalovaného] používal vysokozdvížný vozík, a to zejména z toho důvodu, aby z hromad, tzv. přiblížil kulatinu, kterou poté zpracovával.

18. Soud zejména posuzoval subjektivní stránku jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného], jakož i to, zda svým jednáním, které by mohlo porušovat zájem chráněný trestním zákoníkem, porušil ustanovení citovaná v obžalobě.

19. Pokud jde o porušení pravidla uvedeného v článku 10 návodu k obsluze manipulačního vozíku, podle kterého pod zdviženým břemenem ani v bezprostřední blízkosti se nesmí nikdo zdržovat, soud v zásadě dovodil, že k porušení tohoto pravidla ze strany obžalovaného nedošlo, poněvadž obžalovaný pracoval v areálu, který byl ohraničen, šlo o soukromý areál, který nebyl veřejnosti přístupný. V areálu nepracovali žádné další osoby, a kromě rodinných příslušníků obžalovaného nebyl pro ostatní osoby tento areál přístupný. Obžalovaný sám uvedl, že poškozeného neviděl přicházet, a to zejména z toho důvodu, že se věnoval práci, spočívající v nadzvednutí kulatiny a následného couvnutí z důvodu uvolnění kulatiny pro další práci. Obžalovaný ani neporušil ustanovení § 3 odstavec 3 nařízení vlády č. 378/2001 Sb. podle kterého obsluha musí mít možnost se přesvědčit, že v nebezpečných prostorech se nenachází žádný zaměstnanec; pokud nelze tento požadavek splnit, bezpečnostní systém před spuštěním popřípadě zastavením zařízení musí dávat zvukový nebo i viditelný výstražný signál, aby zaměstnanci zdržující se v nebezpečném prostoru měli vždy dostatek času nebezpečný prostor opustit. Jednak je nutno k tomuto uvést, že v areálu se nenacházeli žádní další zaměstnanci. Vysokozdvížný vozík sice nevydával žádný výstražný signál, avšak šlo o motorový vozík a nepochybně motor vydával výrazný zvuk svědčící proto, že je v provozu. Navíc byl doplněn bílým světlem, které signalizovalo, že vozík couvá. Rovněž tak ze strany obžalovaného nemohlo dojít ani k porušení ustanovení § 102 odstavec 1, 2 zákoníku práce, podle kterého je zaměstnavatel povinen vytvářet bezpečné a zdraví neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky vhodné organizací bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a přijímání opatření k předcházení rizikům. Poněvadž obžalovaný nezaměstnával žádné osoby, na výše popsané jednání tedy vůbec nelze použít ustanovení zákoníku práce. Rovněž tak ze strany obžalovaného nemohlo dojít k porušení ustanovení § 24 odstavec 2, 3 zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, jelikož obžalovaný se s vysokozdvížným vozíkem pohyboval v uzavřeném soukromém areálu a fakticky vykonával manipulační činnost související s jeho činností, přičemž v tomto areálu se nenacházela žádná komunikace a obžalovaný s vozíkem pracoval v místě, kde se zrovna nacházela složená kulatina. Důvodně tak předpokládal, že v areálu, který je soukromý a ve kterém vykonává svoji živnost, se nenacházejí žádné osoby a vozidla.

20. S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] při své činnosti neporušil žádnou důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

21. Z provedených důkazů, jak bylo uvedeno i výše, vyplývá, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v uvedeném areálu běžně pracoval, a to při zpracovávání dřeva na palivové štípané dříví. Přitom se v areálu pohyboval s vysokozdvížným vozíkem, který mimo jiné přemísťoval kulatinu, případně tuto kulatinu uvolňoval z hromad, na kterých se kulatina nacházela. Toto bylo nezbytné pro výkon jeho činnosti, tedy zpracování dřeva. Areál byl veřejnosti nepřístupný a v tomto areálu svoji činnost vykonával pouze obžalovaný. Z pohledu obžalovaného šlo tedy nepochybně o místo, respektive prostor, ve kterém svoji činnost vykonával, a to za předpokladu, že se zde nepohybují žádné jiné osoby.

22. Přechin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 trestního zákoníku lze spáchat s nedbalostí vědomou i nedbalostí nevědomou. Podle § 16 odstavec 1 písmeno a), b) trestního zákoníku trestný čin je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí, nebo nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Soud se proto s ohledem na citované ustanovení trestního zákoníku zabýval tím, zda obžalovaný věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, případně toto nevěděl, ačkoliv vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

23. Soud se tedy zabýval zejména tím, zda v případě obžalovaného bylo dáno zavinění nedbalostí vědomou či nevědomou. Soud v zásadě vyloučil, že by v případě jednání obžalovaného mohla být shledávána nedbalost vědomá. Nebylo totiž prokázáno, že by obžalovaný věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem a bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Obžalovaný vykonával svoji běžnou živnostenskou činnost v zásadě v uzavřeném areálu, do kterého neměly přístup žádné osoby s výjimkou rodinných příslušníků a nebyli zde ani žádní zaměstnanci. Šlo o každodenní činnost obžalovaného, která se v zásadě opakovala a byla vykonávána na k tomu určeném místě.

24. Pokud jde o nedbalost nevědomou, zabýval se soud tím, zda obžalovaný nevěděl, že svým jednáním může způsobit porušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Z provedených důkazů vyplývá, že poškozený [celé jméno poškozeného] přicházel k obžalovanému, který s vysokozdvížným vozíkem manipuloval s dřevní kulatinou a nepochybně viděl, že obžalovaný s vozíkem přijel k hromadě kulatiny a tuto podebral ližinami s tím, aby tak uvolnil kulatinu pro další zpracování. [celé jméno poškozeného] nepochybně věděl, že vozík se pohybuje a chystá se manipulovat s kulatinou. Pokud i přesto k tomuto vozíku, který byl nastartován a pohyboval se, přistoupil, musel si být vědom toho, že vstupuje do prostoru, který je pro něj nebezpečný. Rovněž tak si musel být vědom toho, že ho obžalovaný nevidí, pro což svědčí zejména ten fakt, že obžalovaný manévr s vozíkem nepřerušil. Naopak obžalovaný mohl důvodně předpokládat, že ve chvíli, kdy s vysokozdvížným vozíkem podebírá kulatinu, i pokud by se v areálu vyskytovali další lidé, tyto by viděli, že relativně vykonává nebezpečnou činnost a není proto bezpečné k vozíku případně k hromadě kulatiny přistoupit. Jak již bylo uvedeno, areál, ve kterém obžalovaný pracoval, nebyl veřejně přístupný, a obžalovaný se tedy důvodně domníval, že v areálu se nenacházejí žádné další osoby, natož pak osoby, které by přistoupily k vysokozdvížnému vozíku. Obžalovaný sice sám připustil, že z vozíku měl omezený výhled zejména na boční strany, když ve vozíku se nacházelo pouze jedno zpětné zrcátko. Ve chvíli, kdy manévr zahájil, poškozeného neviděl a nemohl ani předpokládat, že se v tomto pracovním prostoru bude nacházet. Obžalovaný se zcela logicky zabýval činností, kterou vykonával a zejména sledoval pohyb kulatiny, kterou svým manévrem uvolnil. Pokud tedy sám poškozený vstoupil do pracovního prostoru, svým chováním se spolupodílel na vzniku faktického následku, který následně nastal.

25. Soud tedy shrnuje, že v případě jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] nebylo shledáno zavinění ve formě vědomé ani nevědomé nedbalosti. S ohledem na absenci subjektivní stránky proto nelze u obžalovaného shledávat trestněprávní odpovědnost za výše popsané jednání.

26. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto soud podle § 226 písmeno b) trestního řádu obžalovaného [celé jméno obžalovaného] pro shora popsaný skutek kvalifikovaný jako přečin těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odstavec 1, 2 trestního zákoníku zprostil, neboť tento není trestným činem.

27. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody s částkou 545 488 Kč. Jelikož obžalovaný byl obžaloby zproštěn, soud podle § 229 odstavec 3 trestního řádu poškozenou [příjmení] zdravotní pojišťovnu České republiky odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím soudu podepsaného, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Bruntál 1. prosince 2020

Mgr. Vladimír Čermák v. r.
samosoudce